

Wonej by mogłej na tu Tesusowu pschikasi wotgronisch: „Zo budu te luže we tom městku gronisch, gaž mej tej swereshi wotwěsach a pschejz wjascz bužomej? nebdu woni naju sa rubjažnikowu žaržasch a naju pschiměsch?“ Tej hufnika by mogłej Tesusu wotgronisch: „Zogodla zož ty něto šejžesch, schak šy až do tych měst pěschy schek a šy tak bliskko psched Serusalemom?“ Tej hufnika pak nepikaschtej niz, ale žeschtej tam a žhñaschtej, ako jima Tesus pschikasał běšcho, a pschitwěžeschtej tu wošlowu a to žřebe a položyščtej šwoju drastwu na no a šajžišchtej jogo gorěj. Tak a jeju poslušnoscz pschize stogo, až Tesus psches šwoju schogomoz jeju hutšchobu k takej poslušnosczji schyli. Pscheto won schyknym tu hutšchobu wěžo, won pomarkujo na wšchykne jich statki, (Psalm 33, 15).

Tesus jo šwoju Božu moz dalej hopokasał na tej hutšchobe tych, kotarymž tej wošlowe štušchajschtej.

Howazej nepowdajo žlowek rad drugim šwoje dobytki k hužywanu, a schym iněnej žusym luzam a takim, kenž woñe rasa nepšchoše. Tudy pak pschizotej tej Tesusowej hufnika do Bethfagi, negronitej nikomu niz, ale wotwěžotej tu wošlowu a to žřebe; a ako pschaschanej hordujotej: žo wej žhñitej? až wonej jano gronitej: „Ten Kněš jeju poderbi“; ga hordujo jima schyknno pschirdane. Rak to pschizo? Tesus jo schogomozny, won chyli tu hutšchobu tych luži we Bethfase tak, až woni jomu tej wošlowe puschczichu. Taku moz nama žeden semski kral, kotaryž howazej kralejstwa pschewinusch a nutschbrasch možo. Hownož won teke moz ma nad tym schekom šwojich podejšchpnikow, tak, až won tež jich hušnerschisch možo, ga nama